

NA PRAGU 14. LETNIKA

// Petra Vrh Vrezec

Sedanja urednica
PETRA VRH VREZEC

foto: **Al Vrezec**

Revijo sem prevzela nekaj mesecev pred rojstvom sina. 14. letnik v letu 2008. Do takrat sem se v pisarni DOPPS kot mlada biologinja urila v administraciji večjih projektov; LIFE kosec in dveh Interregov. V spominu mi je ostala predaja uredniškega dela moje predhodnice, Urše Koce, ko mi je, zelo zgledno, že nekaj mesecev pred koncem leta 2007 predala arhiv in bazo fotografij, kontakte fotografov ter tudi že nekaj idej za prispevke prve številke. Še vedno slišim njene besede ob predaji: »Izkušnje so me naučile, da mora imeti novi urednik čas za pripravo prve, zanj najtežje številke, da dobi dober zalet za svojo uredniško pot!« Urši sem iskreno hvaležna, da me je izbrala kot primerno naslednico in me na moji poti »dvigala« (in me še danes) s svojimi iskrenimi pohvalami. Na 13 let trajajoči uredniški poti sem se naučila ogromno – kako pisati dovolj poljudno, kako komunicirati s pisci in fotografi, da je treba pohvaliti sodelujoče in jim biti iskreno

hvaležna, sprejeti tako grajo kot pohvalo, se zavedati, da vsem ne morem ustreči, biti potrpežljiva ipd.

VETRENJE REVİJE V 13 LETIH

Te dni sem namenoma prelistala vse dosedanje številke, ki sem jih uredila, in občudovala naše skupne dosežke ob razvoju revije. Ob listanju sem se spomnila na kar malo preveč širokopotezno vizijo prvega letnika (2008). Poleg rednih rubrik sem si zamislila predstavitev čim več različnih tipov gnezdilnic za različne vrste ptic. V tem letu smo podrobneje predstavili tudi vse DOPPS-ove sekcije in ustvarili novo rubriko *Določevalni kotichek*; določali smo sovje mladiče, iskali ptičje sledove v skalni steni in razločevali med običajno in svetlo levčistično obliko laboda grbca (*Cygnus olor*), kdo je lastnik peresa, določali starost pri mestni lastovki (*Delichon urbicum*) in še kaj. Naslednje leto (2009) smo dali večji podarek izobraževanju mladih. Nastala je rubrika *Ornitologija v učnem načrtu*, ki smo jo obdržali kar tri leta. Tudi za najmlajše smo poskrbeli s *Ptičjimi zgodbicami za otroke*. V prvem letu z naravoslovnimi ilustracijami Žarka Vrezca, po mojem drugem porodniškem dopustu leta 2011 pa smo do leta 2014 občudovali otroške ilustracije ilustratorke Kristine Krhin in celo nekaj ptičjih zgodbic pisateljice Polonce Kovač. V tem letniku se je rubrika *Varstvo ptic in narave* razdelila v rubriki *Varstvo ptic* in *Varstvo narave*. Slednjo smo »prepustili« v pisanje strokovnjakom drugih društev in inštitucij, s čimer smo v reviji pridobili res kvalitetne prispevke. V zadnji številki leta 2009 smo nazorno v fotografiji in kratki besedi obeležili tudi 30 let DOPPS-a.

TEMATSKÉ REVİJE: »Proti lovu ptic« (na naslovnici je jata grivarjev (*Columba palumbus*) fotografa Paula Bowyerja), »optična prijazne gradnje« (lesna sova (*Strix aluco*), foto: Ivan Esenko), »čigra« (navadna čigra (*Sterna hirundo*) foto: iStock) in o »NR Škocjanski zatok« (škorci (*Sturnus vulgaris*) fotografa Mirka Kastelica)

REVIJA SE ŠIRI

Leta 2012 je nastala rubrika *Nasveti za opazovanje v naravi*, ki jo pišemo še danes. Naslednje leto, 2013, smo naredili prvo tematsko številko proti lovu ptic, in praksa tematskih številok se je nadaljevala; tematska številka Pticom prijazne gradnje, Čigra in NR Škocjanski zatok. Do leta 2014 je živela rubrika *Skupaj rastemo*, ki sta jo večinoma neutrudno pisali Alenka Bradač in Barbara Vidmar. Zelo aktualni rubriki *Iz tujega tiska* in *Iz ornitoloških raziskav*, ki jo snujejo študenti predmeta ornitologije Biotehniške fakultete Univerze v Ljubljani in se urijo v preoblikovanju znanstvenih besedil v poljudne, sta se začeli leta 2015. Rubriki nam poročata o aktualnih raziskavah v ornitologiji pri nas in po svetu.

Z letom 2020 zaključujemo 26. letnik revije *Svet ptic*; 20 let revije in šest let *Novic DOPPS*.

Leto 2016 mi bo še posebej ostalo v spominu po »potenju« za novo oblikovno podobo revije, ki jo je oblikoval Gorazd Rovina pod budnim očesom naše odlične »društvene« oblikovalke Jasne Andrič. Prenove sem si želela že od začetka svojega uredniškovanja, saj je bila bolj dinamična oblika ob naraščajoči kvaliteti dobrih fotografij nujno potrebna.

Prenovljeni letnik 22 (2016) s fotografijo rumene pastirice (*Motacilla flava*) na naslovnici (foto: Davorin Tome)

Priznam, da sem med brskanjem po starih revijah postala kar malce nostalgična, hkrati pa sem začutila veliko hvaležnost ob zavedanju, koliko dobrih besedil in fotografij nam je skupaj uspelo ustvariti za varstvo ptic in narave. Kar si v prihodnje še zelo želim, je, da bi bili mladi pisci bolj odzivni na povabila k pisanju v revijo, ter tako izkoristili možnost, da se urijo v poljudnem pisanju, najprej krajših, s pridobljenimi izkušnjami pa tudi daljših prispevkov. Tako bodo nekega dne lahko tudi sami postali snovalci novih rubrik in številok revije *Svet ptic*, ki bo tako s svojim poslanstvom lahko zorela še naprej.

PRVO SREČANJE Z MALIM DETLOM

Kolega Ivan Esenko mi je povedal, da v ljubljanski živalski vrt občasno prileti tudi mali detel (*Dryobates minor*). Jaz ga v naravi še nisem videl in me je zelo zanimalo, kakšen je (po velikosti, načinu obnašanja in oglašanja). Po nekajkratnem obisku ljubljanskega ZOO-ja se mi je končno nasmehnila sreča. Najprej sem mislil, da vidim mladiča velikega detla (*Dendrocopos major*), ko je tako majhen. Ves čas je živahno obračal glavo in opazoval okolico ter tako skrbel za svojo varnost.

Marjan Gresl, Ljubljana,
19. oktober 2020

MALA UHARICA (*Asio otus*)

Dejan Rocner, Puconci, 8. november 2020

